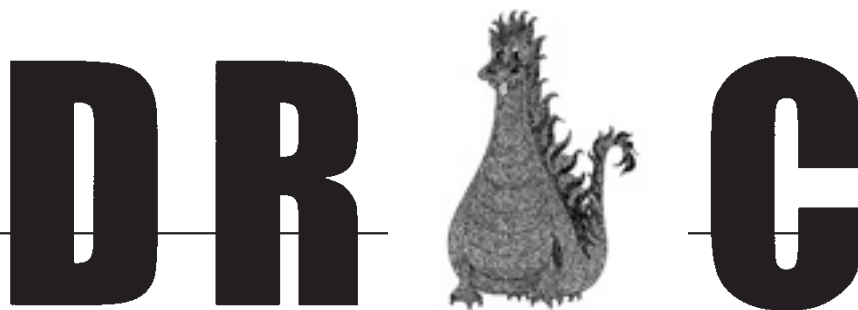

Associació de mares i pares
CEIP RAMON LLULL

Núm. 36

Estiu 2006

Entrevistem l'Eduard Casanovas, el director :

"He nascut i viscut tota la vida al barri i he passat per tots els status d'aquesta escola."
(Pàg 10 i 11)

FESTA DE SANT JORDI

Llibres, roses ... i cuina internacional (**galeria de fotos**)
(Pàg 8 i 9)

Enigma DRAC, per Laia Balasch

Pares, mares, germans/nes, grans, mestres, ajudem als
més petits! (Pàg 19 i 20)

OBRIU I TROBAREU

COMENTARI

per Josep Barderi (Pàg 2)

L'AMPA INFORMA

BUSTIA (Pàg 3)

LA NOSTRA ESCOLA

per Isidro Liébana (Pàg 4 i 5)

LA NOSTRA ESCOLA

Alumnes de 6è (Pàg 6 i 7)

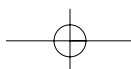
LLETRA MENUDA

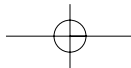
Jocs Florals (Pàg 12 i 13)

II CERTAMEN LLENGUES

D'ORIGEN (Pàg 14 i 15)

AESC (Pàg 16 i 17)

COMENTARI

És dissabte abans de Sant Jordi i estic assegut a la cadira que hi ha darrera la parada de samarretes que ha muntat un grup de mares de 6è, que per cert, si no s'han guanyat el cel es mereixrien que, com a mínim, no els cobressin la matrícula del primer curs de l'institut (o de la concertada o del que sigui, que tothom és lliure de fer el que vulgui i les seves raons tindrà). Li he dit a l'Encarna que anés a donar un volt, que ja em quedava jo una estona vigilant. En poca estona he venut un parell de samarretes i a quatre o cinc persones que volien una talla determinada els he hagut de dir que s'havien exhaurit però que en faríem més, que només calia que s'esperessin un parell de setmanes. A poc a poc el pati ha anat adquirint una tonalitat taronja (el de la samarreta, és clar) amb un munt de canalla que corre amunt i avall lluint el dibuix de l'escola al davant i el logo de la Ford al darrera. Brillant, sí senyor! Fins i tot el personal docent n'ha comprat i algú ha suggerit que s'utilitzi com una mena d'uniforme per anar de colònies perquè, pel color, és fàcil identificar els nens i nenes que són del Ramon LLull. Això sí que és tenir èxit! Una samarreta: la veus, la compres i te la poses. Tot immediat. "Que n'aprenem!" he pensat, en la meua condició de pare d'alumne de 6è, mirant de reüll la recaudació que servirà perquè els alumnes (tots) s'emportin un bon record de l'escola. Al cap d'una estona, però, mentre voltava pel pati fixant-me en les samarretes amb el dibuix de l'escola i el logo de la Ford al darrera i ja retornat a la meua condició de pare d'alumne de 2n, vocal de l'AMPA i mem-

bre de la taula de redacció d'aquesta publicació, a qui encara li queda disfrutar d'unes quantes "festes", he pensat: "Punyeta, a veure si n'aprenem una mica!".

Això els que ens quedem, perquè a uns quants ja no els veurem el pèl. A tots vosaltres (alguns dels quals ens hem anat veient quasi diàriament des que portàvem els nanos en cotxet), especialment als qui heu dedicat una part del vostre temps i esforços a intentar millorar aquesta escola, us desitjo una bona travessia. I encara més especialment a la Laia i el Joan, que no tan sols s'han esforçat en transmetre alguna cosa des d'aquestes pàgines sinó que sovint ho han aconseguit.

El Barça tot just acaba de guanyar la Champions i el Frank Rijkaard (que sol donar "felicitaciones al grupo" per enfatitzar l'èxit col·lectiu per sobre l'individual) ha dit allò de "aquest no és l'últim pas, encara ens en queden molts per fer". Tothom diu que aquest equip (algú l'ha batejat com l'Ítaca team) és jove, té il·lusió i encara pot fer moltes coses. Penso que nosaltres, a l'AMPA, també en tenim moltes de coses per fer. I que a més hi ha un bon equip (tot i que potser caldria fitxar algun estranger més), força il·lusió (tal vegada ens manca una mica d'ordre i sentit tàctic) i... en fi, vull pensar que un públic que ens dóna suport.

Josep Barderi

REVISTA DRAC

Coordinació : Josep Barderi

Taula de Redacció : Laia Balasch, Cecilia del Valle, Inés Fontanals, Joan Idrach

Composició, maquetació i impressió : Zumcolor

Col·laboracions : Isidoro Liébana, Carmen Maluenda, Montse Ortigoso, Imma Riba

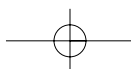
AMPA DEL CEIP RAMON LLULL - CURS 2005/2006 - ampa1996@ampas.edu365.com

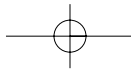
- **PRESIDENT:** Sergio Poch
- **SECRETÀRIA:** Laura González (AEE) : lgbet@yahoo.es
- **TRESORERA:** Anna Fajardo : wafajardo@gencat.net

- **VOCALS**
- Nelly Amaral (F, SAC) : nelgeni@yahoo.com
- Josep Barderi (R) : jbarderi@menta.net
- Glòria Biosca (AENE) : biosca99@yahoo.es
- Mercè Brustenga (AENE)
- Montse Farré (AEE)
- Elena Fraca (AENE, F): fracado@telefonica.net
- Joaquim Mallén (A21)
- Paula Moneo (F, SAC) : hulailo@yahoo.es
- Noelia Riaño (A21) : noelia@ed-serbal.es
- Isabel Serna (AEE, F): isabelsm64@hotmail.com
- Imma Solé (A21, F)

COMISSIONS : Activitats Extraescolars Esportives (AEE), Activitats Extraescolars No Esportives (AENE), Agenda 21 (A21), Festes (F), Revista (R), Servei Acol·lida / Casals (SAC).

L'AMPA no és responsable necessàriament de l'opinió que expressin els articles publicats.

L'AMPA INFORMA

EL CONSELL ESCOLAR

Què és ?

És el màxim òrgan de govern de l'escola amb capacitat de decidir i gestionar tot allò que està relacionat amb els pressupostos, horaris, festes de lliure disposició, sortides, colònies, mesures disciplinars, etc ...

Com es compona ?

- El director de l'escola, que n'és el president
- El cap d'estudis
- Un regidor o representant de l'ajuntament del terme municipal en el qual hi ha el centre
- Un nombre determinat de professors/es elegits pel claustre de professors (no inferiora un terç del total de membres del Consell)
- Un nombre determinat de mares i pares d'alumnes elegits entre ells (no inferior a un terç del total de membres del Consell)
- Un membre designat per l'AMPA
- Un representant del personal d'administració i serveis del centre

- El secretari del centre, que actua de secretari del consell escolar, amb veu i sense vot.

No es pot modificar la configuració del consell escolar del centre fins que no han passat tres anys des que és determinada.

La condició de membre electe del consell escolar del centre d'adquireix per quatre anys. Cada dos anys es renova la meitat dels membres representants del professorat i la meitat dels membres representants de l'alumnat.

Quan es reuneix ?

Quan el convoca el President, o sigui el director de l'escola. Com a mínim l'ha de reunir un cop per trimestre, però també el pot convocar a petició d'un grup de membres del Consell.

BÚSTIA

De la nostra participació a l'escola

Al marge de discrepàncies a favor o en contra de la 6a hora i de com s'aplicarà al nostre centre l'any vinent, m'agradaria aprofitar la revista de l'escola per fer una reflexió entorn a la responsabilitat que tenim com a pares i mares i sobre quin és el nostre nivell de participació en temes que afecten de ple en l'educació i el benestar dels nostres fills a l'escola.

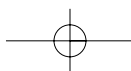
En el cas de la 6a hora, podríem dir potser, que des de l'administració no s'han facilitat suficients espais de debat i intercanvi, la informació ens ha arribat amb comptagotes, i a l'hora de decidir als pares ens ha agafat desprevinguts, de la mateixa manera que als nostres representants en el Consell Escolar, que en el majoria dels casos, s'han representat a si mateixos (penso jo). Però també reconec, i sense ànim d'ofendre a ningú, que certament els pares i mares del Ramon Llull som, en general, poc participatius i deixem en mans d'uns pocs el funcionament i les decisions d'una part important de la vida de l'escola. Només cal veure, per exem

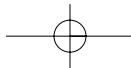
ple, el petit nombre de pares que participen a l'AMPA, els pocs que assisteixen a les Assemblees Generals i/o els que organitzen activitats per recollir diners pel viatge de fi de curs de 6è.

Potser val la pena recordar que el servei d'acollida del matí i la tarda, les activitats extraescolars, els casals de Nadal, Setmana Santa i estiu, les festes, la revista, la participació al Consell Escolar, etc. no serien possible sense el funcionament de l'associació i de pares i mares que se'n facin càrrec, és per això que, deixant a banda protagonismes i coses per l'estil, val la pena que com a pares ens esforcem i participem per millorar l'escola dels nostres fills.

Tots tenim opinions i idees que des d'una vessant positiva i utilitzant els mecanisme de participació que existeixen ajudarien a millorar l'escola. Si més no, val la pena intentar-ho!

Imma Solé

LA NOSTRA ESCOLA

75 ANIVERSARI

Amb ocasió del 75 Aniversari de l'escola Ramon Llull, s'han programat tot un seguit d'activitats, de les quals donem una breu referència:

- El dia 21 de maig es van lliurar els premis del Concurs Literari que s'havia convocat sota el lema "La meva escola". Els guanyadors de cada nivell van ser els següents:

- 1r.: Belén León, Edith Barrón, Isis Mawdsley, Carlota Llop, Arnau García i Beatriz Montero
- 2n.: Sara Gil, Mireia Ocaña, Sònia Ruiz i Marc Vidal
- 3r.: Laura Varela, Ferran Urquia, Marta Varela, Andrea Jarque, Sara Martín i Alba Gómez
- 4t.: Laura Escoda, Marta Bascones, Marina Quel, Èlia Alonso i Miquel Lledós

5è: Gemma Gallego, Maïmuna Nieto, Ken Baca, Oscar Llop, Laura Pueyo i Paula Miñana.

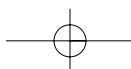
6è: Judith Aguilà, Daniel Ballarin, Noèlia Gallego, Héctor Vidal, Angela Romero i Iveta Padial.

D'aquests alumnes, els seleccionats per anar a la fase segona del Districte són els següents:

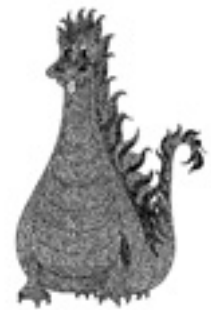
Noèlia Gallego, Daniel Ballarin, Laura Varela, Sara Martín i Marc Vidal.
La guanyadora del Districte va ser la Laura Varela, que passarà a la última fase de la ciutat de Barcelona.

Altres activitats que s'han dut a terme són:

- Festa de la Primavera amb venda de llibres i roses, tómbola, mostra de cuina

LA NOSTRA ESCOLA

de diversos països i tallers per als petits, tot a càrrec de la Comissió de mares i pares de sisè.

- Tallers d'animació a la lectura, col·loquis amb escriptors i contacontes per als petits.
- Tallers de piano per als alumnes de Parvulari i Cicle Inicial.
- "Cantània": participació d'alumnes de la nostra escola en una activitat musical.
- Actuacions de tots els cursos, obertes a les famílies dels alumnes.
- Jornades gastronòmiques de la diversitat.
- A partir del 30 de maig:
 - Exposició de fotografies i de treballs dels alumnes a la planta baixa de l'edifici de Direcció.
- Dies 30 i 31 de maig: projecció d'un vídeo amb imatges de l'escola a la sala d'actes i oberta a les famílies.
- Actuacions de la Coral de l'escola.
- Dia 17 de Juny, a partir de les 19:30 h.:
 - Trobada d'ex-alumnes de la nostra escola.
 - Es demana que si algú coneix algun ex-alumne/a, s'ho comenti i el convidi a venir a l'escola aquest dia.

El 75 aniversari acaba el 31 de desembre. Encara que el gruix d'activitats ja s'han fet, hi ha espai per afegir-hi d'altres que, de segur, anirem programant abans que acabi l'any.

Isidoro Liébana – Cap d'Estudis

LA NOSTRA ESCOLA

Històries d'uns

Hem agafat uns nens i nenes, prèvia convocatòria, i els hem ajuntat al pati perquè ens expliquin la seva experiència a l'escola. Tots són de 6è i aquest any, evidentment, deixaran el Ramon Llull. Després s'hi ajunten més quan veuen que els amics estan parlant a una gravadora. Tots diuen la seva. No hi ha un guió previ, no hem preparat cap bateria de preguntes. Intentem que es deixin anar. I comencem...

Els professors, en general, surten malparats en un aspecte: *No ens escolten, quan ens queixem!*, és l'opinió que comparteixen els entrevistats... Com ha de ser! Els nens tenen l'obligació de queixar-se i no reconèixer mai la seva culpa, i els professors no estaran hores esbrinant qui ha estat. Es perdria un temps valuós.

La tipologia dels alumnes que parlen és diversa pel que fa a procedència i antiguitat a l'escola. Alguns hi estan des de P3, un va marxar durant dos anys a Xile i va tornar, i un altre nen que ve de Paquistàn hi porta només 3 mesos. Aquest darrer diu que durant algunes assignatures, rep classes de reforç. **Recorda que a l'escola del seu país hi havia uns nou-cents nens (i pensàvem que la nostra**

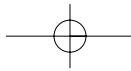
era gran), i que al pati podien jugar a voleibol, tennis, futbol...

Ens diuen, quan parlen de les extraescolars, que els agradaria fer teatre, còmic, que són activitats que actualment ja no es fan. L'any vinent, molts d'ells volen continuar fent les mateixes activitats que fan enguany. I de fet, almenys els que fan bàsquet i altres esports, encara vindran a fer-les al Ramon Llull.

Per a final de curs, els de 6è diuen que ja han recollit 415 euros en samarretes, 210 en menjar i begudes, i més de 100 en loteria.

Saben què és el bullying, i cadascú ho defineix a la seva manera. Algú afirma que *els profes a vegades, per no equivocar-se, castiguen a tots*. Els altres ràpidament afirmen l'opinió del company. Això és fer pinya!

Al menjador, alguns d'ells ja porten nou anys dinant-hi: *Al final ens hi acostumem, al menjar!* Tenen tècniques per quan no els agrada el dinar, que aquí, per raons òbvies, no desco-

LA NOSTRA ESCOLA

que se'n van ...

brirem... En acabar, i durant l'hora que els queda fins a reprendre les classes, fan estudi. Però heus aquí un altre truc: *Posem lectures que ens interessin dins del llibre de text, per fer veure que estudiem.*

Diuen que no estan nerviosos de cara a l'entrada a l'institut. Han sentit que els que més abusen dels *novatos* són els de 3r d'ESO. Curiós: i per què no són els de 4t d'ESO o els de Batxillerat?

Quan els preguntem per la revista diuen que el que més els agrada són les fotos, els còmics i algun article, però es queixen que a l'escola no els deixen mirar-la.

Xiclets enganxats sota la taula, pintades als lavabos són coses que no passen mai de moda. Els nostres fills continuen una llarga tradició que ja dura anys... Diuen que algun cop ha sonat un mòbil a classe. I una de ben agosarada: *Jo m'he arribat a connectar al Messenger a la classe d'informàtica.*

A l'apartat de queixes, en tenim una altra relacionada amb la discriminació de sexes: *Els profes sempre deixen anar al*

lavabo a les nenes i no als nens. Sempre tenen més preferències cap a les nenes! Més: Els profes són a vegades incongruents. Si rius et castiguen. Si no rius, diuen que és bo riure i que ens va bé.

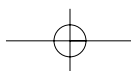
Unanimitat en els entrevistats: **Què és el que més ens agrada? El pati!**

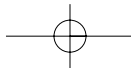
Què és el que més valoren dels professors?: *Que et comprenguin i que no s'enfadin.*

En general, els faria molta il·lusió tornar a veure els amics que l'any vinent no aniran a la mateixa escola. Doncs caram!, per això teniu tots mòbil...

Un record bonic que us emportareu del Ramon Llull? *Quan érem més petits a preescolar, perquè fèiem jocs i les classes eren més divertides. I un d'emotiu? Quan un amic meu va marxar a Xile i va tornar a l'escola dos anys després.*

Joan Idrach – Pare de 6è

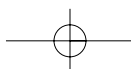
CEL·LEBRACIONS

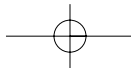
FESTA DE SANT JORDI I LA DIVERSITAT

FESTA DE SANT JORDI 2006

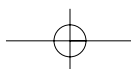
El 22 d'abril vàrem celebrar el dia de la rosa, el llibre ... i la diversitat ! Pares i mares de l'escola originaris d'altres països van fer i portar menjars típics dels seus llocs d'origen i el vestibul de l'escola es va convertir en un aparador de cuina internacional.

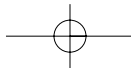
"Frijoles" de Cuba, "pansit con lumpia" de Filipinas, "mazamorra" del Perú, pizzas de Itàlia, "gofres" de França, "sopaipillas" de Xile, "matambres" d'Argentina i els nostrats "pinxos" de truita entre d'altres. Una gran experiència que esperem que tingui continuïtat. Al final de la festa també vàrem fer el sorteig dels premis de l'enigma del número passat.

CEL·LEBRACIONS

ENTREVISTA

ENTREVISTA AMB L'ES

75 anys de història de l'escola Ramon Llull. Ens ha semblat un bon moment per entrevistar-ne el director (que no fa 75 anys que ho és, ni molt menys).

Josep Barderi, Inés Fontanals, Eduard Casanovas, Cecilia del Valle, Joan Idrach

He nascut i viscut tota la vida al barri i he passat per tots els "status" d'aquesta escola, començant pel d'alumne. La Maria Ruiz, que va ser qui va plantar la palmera que hi ha al pati, havia estat professora de la meva mare al Pere Vila i va ser qui em va fer entrar al Ramon Llull quan jo tenia sis anys. Després vaig venir-hi de mestre, després em vaig ser secretari i ara director. A més ara hi porto els meus fills a P-4 i P-5.

Representa algun inconvenient portar-los a la mateixa escola on treballes ?

A vegades els haig de parar els peus perquè no entrin al meu despatx o a vegades sóc jo mateix qui m'haig de retenir de no anar-los a veure al pati. Fora d'això, cap problema, només que m'agradaria emportar-me'ls abans a casa i sovint la feina no m'ho permet. El que no faria mai és donar-los classe.

És molt "estressant" ser director d'una escola tan gran ?

Sí. Normalment qualsevol pla de treball que et facis el dia abans no es compleix. Sempre hi ha alguna cosa per resoldre, algun mestre, pare o alumne que et ve a veure per qualsevol cosa. I ja sabeu que jo no sóc estricte amb l'horari de visites. Sempre

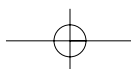
acabo emportant-me feina a casa. Quan més feina faig és el mes de Juliol o durant algun cap de setmana que ens toca estar aquí.

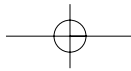
El director de l'escola s'escull democràticament ?

Abans era el Consell Escolar que escollia entre les candidatures que es presentaven. Ara les candidatures presenten el seu projecte a una comissió formada per un inspector d'educació, un director d'un centre públic del mateix nivell, 3 representants del claustre de professors i dos del consell escolar. La Comissió estudia els projectes i tria un director per un període de 3 anys. Hi ha un màxim de 4 períodes, però malauradament això canvia massa sovint. En l'educació, com en la sanitat, hi hauria d'haver més estabilitat, no s'haurien de canviar les lleis tan sovint.

I què és el que et va motivar a l'hora de presentar el teu projecte ?

Bé, en un moment donat, l'any 2000, érem 7 persones acreditades per ser director i no és que hi hagués bufetades per presentar-s'hi. Va ser més una qüestió sentimental, vaig sentir que els hi devia als meus pares. Però el "plus" salarial no compensa la responsabilitat afegida que representa una escola tan gran.

ENTREVISTA

EDUARD CASANOVAS

Com ha canviat la figura del mestre des dels teus temps? Té ara el mateix pes que abans?

Abans tenia més prestigi i també era més distant. Clar que també érem 50 per classe. En general hi havia més disciplina i quan entrava a classe tothom es posava dret. Eren altres temps. Recordo unes colònies que vam fer a un poble anomenat Cifuentes, província de Guadalajara (on per cert de "fuente" no n'hi havia ni una), on cada dia es pujava i baixava bandera i es cantava el "Cara al sol". Però jo en general en tinc un bon record dels professors. Alguns els he tornat a veure ja com exalumne i m'han donat bons consells per a la vida.

Quina importància hi ha tingut la vocació en la teva elecció de ser mestre?

A mi la vocació em va venir estant al Ramon Llull. Després vaig fer el COU als Maristes i quan vaig dir que volia estudiar per ser mestre em van dir que estava boig, perquè jo era bastant bon estudiant i em deien que podia fer Biològiques o Químiques.

Però te'n penedeixes o t'agrada?

Hi ha dies de tot. El director ha d'estar pendent de moltes coses: dels pares, dels alumnes, de preparar un pla d'emergència, de si surt un escarabat d'una cantonada... de tantes coses! A vegades te n'adones que no ho pots fer tot bé.

Creus que l'Administració aporta prou diners a l'Escola Pública?

Diria que durant aquests anys de tripartit s'han destinat bastants diners a comprar ordinadors, per exemple. I la proporció de nombre d'alumnes per professor ha millorat clarament en els darrers anys.

En canvi sembla que segueixen faltant psicopedagogs i professors de reforç...

La psicopedagoga ve un matí a la setmana i n'hauria de venir dos o tres. En una escola tan gran també hi hauria d'haver un ATS. En aquest sentit els recursos humans no són proporcionals al nombre de línies de l'escola. Hi ha escoles de dues línies que tenen una psicopedagoga i la nostra que té tres i a vegades quatre línies, igualment en té una.

Però sembla que una escola tan gran com aquesta hauria de tenir cert pes a l'hora de fer pressió a l'Administració...

El tema de les plantilles es pacta amb els sindicats. A vegades, quan hi ha una baixa, en lloc d'una persona te n'envien dues. Una al matí i una altra a la tarda. Això no va gaire bé als nanos de pàrvuls, que necessiten un referent

clar. I quan voldries retenir un professor que t'agrada tampoc pots, perquè li toca a qui li toca.

Per cert, sembla que les preinscripcions de cara l'any que ve no han estat precisament un èxit...

És veritat però és un problema general, no només d'aquesta escola. Admetent que tal vegada jo no sigui un gran comunicador a l'hora de presentar l'escola, hi ha escoles del barri concertades o privades que han inaugurat línies de pàrvuls i segurament això és el que ha fet baixar el nombre de preinscripcions. En tot cas preferim que els qui s'apunten a pàrvuls tinguin en principi la intenció de passar-hi tota la primària.

Com gestiona l'escola les situacions del que ara s'anomena "bullying"? Quin és el protocol d'actuació?

Diria que aquestes situacions es donen més a secundària que a primària. El primer que s'ha de fer és anar a parlar amb el tutor o tutora. Aleshores s'ha d'investigar i si hi ha motiu el director és qui sanciona i després passa l'informe al Consell Escolar. Això sí, és important que, en algun moment, els pares de l'alumne suposadament afectat es dirigeixin a l'escola per escrit.

Dins del Pacte Nacional de l'Educació hi ha la instauració de la sisena hora. A què es dedicarà aquest temps?

En cap cas es donarà més matèria, sinó que es dedicarà a fer classes de reforç i de caràcter tutorial.

I ja per acabar, us llegiu la revista els professors?

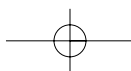
Sí, sí, ... tot i que de vegades hi llegim coses que no ens acaben d'agradar. Jo crec que abans d'editar-la ens l'hauríeu d'ensenyar. L'AMPA és una entitat important dins l'escola.

Què rescataries de la teva època d'alumne?

El joc de la pinça. Podríem dir que era un joc autòcton perquè, que jo sàpiga, només s'hi jugava en aquesta escola. Hi jugaven 2 equips, uns atacaven i els altres defenien, i es tractava de ficar una agulla d'estendre (les mares es queixaven que els hi desapareixien totes) dins del parterre dels arbres del pati. N'he parlat amb altres exalumnes i tots hi han jugat; quan jo vaig entrar ja s'hi jugava.

"...preferim que els qui s'apunten a pàrvuls tinguin en principi la intenció de passar-hi tota la primària."

"En general hi havia més disciplina i quan entrava a classe tothom es posava dret."

Jocs Florals

L'ASTRONAUTA QUE VA DESCOBRIR LA LLUNA

Hi havia una vegada un nen que es deia Marc i volia ser astronauta.

Quan es va fer gran va decidir fer una nau que pogués anar per tot l'univers i arribar fins a la lluna. I amb ella va estar viatjant durant molts mesos fins que va trobar una esfera groga amb forats.

Es va apropar i quan estava a punt de tocar la gran esfera... BUMM!!!!, va sortir un fum d'un forat. I en Marc va pensar "quasi m'envia a la lluna", però llavors es va adonar que ja estava a la lluna, així que va dir "quasi m'envia a la terra".

I va posar una bandera del Ramon Llull per celebrar-ho

Marc Vidal Bosch
2n C°

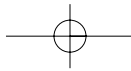
LA MEVA ESCOLA

La meva escola Ramon Llull
L'hem triada amb bon ull.
La tinc a prop de casa,
Només a una passa.
Tan divertida és la meva escola,
Que demà ens anem a Collserola.
Sembla modernista, està a la Diagonal,
Dos edificis veuràs si mires a dalt.
Hi tinc molts amics,
De grans i de petits.
La meva escola 75 espelmes bufarà,
Però no penseu mai que es jubilarà.
El pati m'agrada,
Té una pista i un camí amb rajola empedrada.
En aquest camí, arbres florits
Que no donaran fruits.
Tens una escola aquí al costat,
Tots nosaltres t'esperem aviat.

Sara Martín Soldevila
3r B

ADÉU, COLE

M'agrada la gresca. M'agrada jugar. M'agrada la festa. Tot, menys estudiar.	és jugar, mirar la tele i, estar tirat al sofà?
S'acaba el cole, quina pena em fa! Comença l'Insti, i he de tornar a estudiar.	Deixar el cole no m'agrada. Deixar els amics em fa mal. Deixar els mestres em fa pena, fins i tot les seves "bron- ques" crec que les trobaré a fal- tar.
Estudia, estudia, la paraula maleïda, que tant els pares com els mestres no deixen d'anomenar.	Cole, si em demanes que t'oblidi, deixa-ho, que no ho acon- seguiràs.
Però, per què els agrada amargar-me? Per què no em deixen en pau? Que els obligo a anar a la feina? Que els obligo a treballar?	Pero, això no vol dir... que el que a mi realment m'agrada és la festa, és la gresca, és tot, MENYS ESTUDIAR.
No enteneu que el que m'agrada	Daniel Ballarín Molins 6è C

Letra Menuda

EL SECRET

Tot va començar el 16 de setembre de 1931, el dia que l'escola Ramon Llull s'obria per primera vegada als alumnes.

L'Anna era una nena de 6 anys que va començar l'Educació Primària a l'escola Ramon Llull. L'Anna estava molt nerviosa, però a la vegada molt contenta. Era el seu primer dia d'escola i a sobre, l'estrenava. Aquell dia tot va anar molt bé, va conèixer la Sònia, la seva professora nova, va fer nous amics i s'ho va passar molt bé.

Al principi de curs, l'Anna treia molt bones notes, però de mica en mica va anar empitjorant, inclòs el seu comportament.

Fins que un dia a l'Anna la van castigar al passadís. Estava avorridíssima i es va posar a fer una "excursió" per l'escola... Quan anava caminant per la planta del menjador, es va fixar en una fotografia aèria de l'escola, que hi havia penjada a la paret. Li va agradar tant que la va agafar per mirar-se-la de més a prop, i quan la va despenjar, va veure un teclat a la paret. Sense pensar-ho va clicar la combinació 1931. De sobte, una porta amagada a la paret va obrir-se!!!! L'Anna, molt decidida, va travessar-la. Va anar caminant per un túnel molt fosc. L'Anna no veia el final del túnel, i començava a angoixar-se, fins que es va

veure una llum groga. L'Anna va anar corrents cap a la llum, i va entrar en una habitació molt petita. A l'habitació només hi havia un armari. L'Anna va apropar-se a l'armari i el va obrir. L'únic que va trobar va ser un paper escrit. El va agafar i el va llegir:

"L'escola és un lloc on s'aprenen coneixements, a més de valors que ajudaran els alumnes a ser més intel·ligents i a ser millors persones. Així que estima-la, i aprofita cada minut que estiguis en ella".

Aquesta nota li va arribar molt a dins del cor a l'Anna, i des de llavors va comprendre que l'escola era molt important per al seu futur.

L'Anna va tornar a ser una bona alumna, com ho havia estat al principi.

Estimava tant l'escola, que no només va ser professora sinó que va arribar a ser directora del Ramon Llull. I sempre va transmetre als seus alumnes les idees que va llegir en aquella nota. Encara que sempre guardarà el secret d'aquella aventura.

Noelia Gallego Fuente
6è D
Categoria C

UN DRAC MOLT ESPECIAL

JHi havia una vegada un drac petit de sis anys, que naturalment vivia en una ciutat de dracs i anava a una escola per a dracs. L'Esquitx que així es deia el drac, tenia un petit defecte, no sabia treure foc, en lloc de foc treia aigua. Tots els dracs de la ciutat se'n reien.

El pare drac deia "On aniràs a parar, fill meu".

La mare drac deia "No et preocupis que ja n'aprendràs".

I els dracs petits cantaven "L'Esquitx en lloc de flametes treu salivetes" i així es passava tot el dia escoltant frases com aquestes. El pobre drac se sentia molt desgraciat, ell no tenia la culpa de ser així, ningú la tenia.

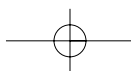
Un dia a l'escola estaven fent pràctiques de treure foc per la boca, el primer drac en provar-ho es deia Fogos.

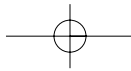
Però sense voler va incendiar l'escola, tothom estava molt espantat.

Llavors l'Esquitx va treure un bon raig d'aigua i va apagar el foc. I des d'aleshores és un bomber molt respectat.

Abans de riure d'algú mira bé com ets tu.

Laura Varela Sitjà
3r A

LITERATURA

II CERTAMEN DE

Enguany s'ha celebrat el II Certamen Literari Escolar en LLENGÜES D'ORIGEN. Un grup d'alumnes de la nostra escola hi ha participat amb escrits en xinès, búlgar, àrab, rumanès, anglès, català i castellà. Els autors havien de presentar un manuscrit en la llengua original acompanyat d'una traducció o resum. A continuació en publiquem dos que han resultat premiats. Moltes felicitats a la Lu Chen (Primer Premi en llengua xinesa per Cicle Superior) i al Florin Burlacu (Accèsit en llengua rumanesa per Cicle Mitjà) !

Montse Ortigoso – Tutora de l'Aula d'Acollida

O întâmplare feroce
 Îmi amintesc o întâmplare feroce de luvii, care începu
 la jumătatea primăverii. Tăpata era deja toată, iarba începu să
 crească...
 Bunicii mei aveau un lan de grâu căruia mamei mării
 îi dădau un aspect viu, iar în acest lan își așutau o furtună.
 Iar stăruitul lui mai puțină avea deja doi pui pe care
 îi îngrijea cu mult drag.
 Aramă se găsea din lemnul arțel puii au putut crește
 rănită și au zăvătat foarte bine să zboare, iar puțină era
 mică ca pui să plece fără griji în țările calde, atunci, când
 avea să vină timpul, dragii.
 Alături, spre seară, se auzi un lătrat.
 Se-au văzut! Uai! Era un rănit și cămile lui.
 Pui stău să se aruncă după cum îi învățase mamă
 iar puțină le-a dat de înțeles să stea nemuritori în timp
 ce îl striga pe rănit în altă parte.
 Rănitul a tras după ea dar nu a mormorit.
 Urul din pui nu a vrut să asculte sfatul mamei
 și speriat de împurcături a crezut că dacă stă ascuns
 rănitul o să-l găsească, căra că era să zboare departe.
 A fost destul să se ridice de la pământ cu vântu-
 torul să tragă și a căzut rănit într-o apă.
 L-a tot căutat cămile, dar nu l-a găsit.
 Într-un de tot, aproape de noaptea puțină și-a regăsit
 puiul. La puiot îndurerată știind că puiul rănit nu va
 mai putea zbura. Și era toamnă, târziu era timpul de
 plecat. Dar îi împărțit în două: jumătate să conduc
 spre sud, pe puiul al rănit să-l răcoresc de frigul
 iernii, iar jumătate ar fi rămas cu cel rănit.
 I-au despărțit cu greu de el lăsându-i speranța
 că la primăvara următoare îl vor căuta reapărat.
 Bunicii mei l-au găsit și cu puțină îngrijire
 puiul s-a însămânțat. Mai mult se lăcușă lui

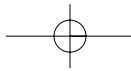
TEXTE EN RUMANÈS

Aquesta història parla d'una
perdiu i els seus dos fills. Els
protagonistes són : un caçador,
la perdiu, els seus fills i els
meus avis.

La part més trista és quan el
caçador quasi mata un dels fills
de la perdiu.

FLORIN BURLACU PETRONEL
- 4rt B

LITERATURA

LLENGÜES D'ORIGEN

TEXTE EN XINÈS

Nenufar

De bon matí vaig al parc a jugar. Quan passo la porta sento una olor molt bona i corro al llac de nenúfars.

S'han obert molts nenúfars. Hi ha moltes fulles juntes, de color verd fluix com el llac. Hi ha molts nenúfars blancs, alguns són més macos que altres.

Jo em sento com un nenúfar i em poso una jaqueta blanca. El vent em mou i sembla que ballo fins que se'n va. Em quedo en silenci. Una libèl·la vola i diu : bon dia, sigues feliç ! I un peix a sota els peus em diu : bons somnis ...

Va passar una estona i ja no era un nenúfar, ara només el mirava !

LU CHEN - 6è A

荷花

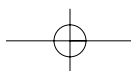
清早,我到公園去玩,一進門就聞到一陣清香。我趕緊向荷花池邊跑去。

荷花已經開了不少。荷葉挨挨擠擠的,像一個個碧綠的大圓盤。白荷花在這些大圓盤之間冒出來。有的展開了,露出嫩黃的小蕊。有的還是花骨朵,看起來飽得馬上要破裂似的。

这么多的白荷花,一簇一簇的。看看這一朵,很美;看看那一朵,也很美。如果把眼前的這一池荷花看做一幅活的畫,那畫家的本領可真了不起。

看着,看着,我忽然覺得自己仿佛就是一朵荷花,穿着雪白的衣裳,站在陽光里。一陣風吹來,我就翩翩起舞,雪白的衣裳隨風飄動。不光是我一朵,一池的荷花都在舞蹈。風過了,我停止舞蹈,靜靜地站在那兒。蜻蜓飛過來,告訴我清早飛行的小快樂。小魚在腳下游過,告訴我昨夜的好夢……

過了會兒,我才記起我不是荷花,我是在看荷花呢。

L'AESC INFORMA.

UN ANY MÉS

Els cursos es van succeint. Uns alumnes acaben la seva estada a l'escola, d'altres la comencen. Som al final de curs de les activitats extraescolars.

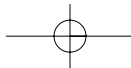
Un any més, de fet és el segon per mi, però dit així sembla que en siguin molts més. Les activitats han arribat a la recta final. Tots, els petits i els grans, han encarat aquest final de curs amb l'objectiu que per a ells representa el festival de fi de curs. És on els esports col·lectius mostren el seu avenç i progressió i els esports individuals representen el treball que han estat preparant des de l'inici del curs escolar.

Ho faran tots només un cop. Per a ells serà el dia de la veritat i el gran dia. No hi pot haver repeticions, no hi ha d'haver errors. Tota la feina ha de donar bon resultat. Cadascun d'ells ha de donar el millor de si mateix. Totes les mirades estaran centrades al mateix punt i els nervis juguen males passades, s'ha de controlar tot!

La cosa pintava bé. Els del temps anunciaven un dia solejat i el 27 de maig es va aixecar radiant, això ja donava a veure que seria un gran dia.

Les activitats van començar a les 9h del matí, tot i que gran part del monitoratge a les 8h ja treballava de valent per tenir-ho tot a punt. El dia va començar amb ganes i empenta per part dels participants i a poc a poc l'escola anava agafant magnitud, les hores posteriors eren abrasadores pel sol però tot i això els pares, familiars, amics,... no van deixar d'animar i gaudir del gran paper que estaven realitzant tots els participants de les activitats extraescolars, fins i tot alguns i algunes van plorar de satisfacció.

La diada és els fruits recollits del treball de tot l'any i crec que només es pot resumir en una paraula: ÈXIT!

L'AESC INFORMA.

I CONTINUEM

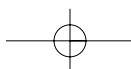

M'agradaria agrair l'esforç realitzat per part de tots els monitors i les monitores que formen aquest gran col·lectiu en el qual em sento orgullosa de formar-hi part, ja que sense ells tot això no hauria estat possible. S'ha treballat molt bé, en un molt bon clima de treball i m'ha sorprès molt gratament la gran dedicació de tots els monitors en tots els aspectes, s'ha treballat de manera seriosa i responsable.

Només em queda donar les gràcies a tots (pares, mares, participants, AMPA, AESC,...) per fer possible que aquest 27 de maig hagi estat tan especial per a tothom.

Imma Riba

Coordinadora d'activitats extraescolars

LA NOSTRA MASCOTA

*HOLA!!!! Sóc el **DIEGO** i us vull presentar la mascota de la meua classe de P5 B. És una osseta molt maca i es diu **DIMBA**, li tenim molt d'afecte tots els nens de la classe i ens agrada molt cantar-li aquesta cançó:*

La Dimba

Sorpresa, sorpresa

Sóc l' óssa, la Dimba.

*Petita i curiosa
Tinc cara graci-
osa. (bis)*

*M' agrada l'
escola, m' agra-
da estudiar,
Saltar a la corda
i també llegir.*

*Jo faig molts
dibuixos, m' ho
passo genial.
I si invento his-
tòries jo sóc molt
feliç*

*Sorpresa , sor-
presa...*

*Juguem a pilota
i fem-la botar,*

*Amb les dues
mans i a cops els dos peus.*

*I al pati feliços serem, ja ho veuràs !
Compta i compta, un , dos , tres i,
un cop més.*

Sorpresa, sorpresa...

*Algunes vegades jo m' he despistat.
Procuero estar atenta i no passa res.*

*I si veig algú ploroner i molt trist.
Dono un somriure per no plorar.*

Sorpresa, sorpresa.....

Qui és petita ?

Qui és curiosa?

Qui és graciosa?

Qui és despistada?

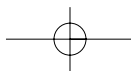

Qui és divertida?

Sorpresa, sorpresa.....

DIEGO de Blas (P5 B)

INÉS Fontanals (mare P3, 5è i 6è)

ENTRETENIMENTS

ENIGMA DRAC:

per Laia Balasch

SOLUCIÓ A L'ENIGMA D'ABRIL

El nostre personatge de l'Enigma d'abril era Erasmo de Rotterdam. Nascut a Holanda el 1469 va ser un personatge controvertit i molest a la seva època degut a la seva posició davant l'església; pretenia una reforma d'aquesta amb un retorn al veritable esperit del cristianisme. Va escriure, entre d'altres "Elogio de la locura", una sàtira en la qual feia una enginyosa crítica de la societat; també publicà una nova edició del Nou Testament que no va ser ben rebuda ni per l'Església Papal ni per els reformistes Luterans. Va ser un dels màximes representants de l'Humanisme però, tot i que les seves idees es difongueren per tot Europa, va ser contínuament perseguit i criticat fins a la seva mort el 1536

L'afortunada del nostre sorteig d'una tarda a un centre lúdic va ser la Delfina Toso de 5è.

Altres nens aconseguiren la superbossa de xuxes.

Volem donar les gràcies a tots aquells nens i nenes que han participat en el nostre joc i també al "Happy House" i a la Lolapirindola que han fet possible que uns quants nens a més de divertir-se poguessin emportar-se un premi.

ENIGMA DRAC

Entre els encertants d'aquesta edició de l'enigma sorteigerem els següents premis :

- Una tarda al **HAPPY HOUSE**
(Consell de Cent, 467) per 5 nens o nenes.

- 10 super bosses de "xuxes" de la
LOLA PIRINDOLA (Av. Gaudí, 15) :

